

lähettämistä. Ryijy oli omistajansa mukana kaksi kertaa evakossa!

Mitä kuuluu ryijylle tänä päivänä?

Ryijyihin perehtynyt professori Tuomas Sopanen tutkiskeli Kotiseutukeskuksen vanhaa ryijyä.

-Malli on peräisin ulkomaisesta, mahdollisesti saksalaisesta tai englantilaisesta mallikirjasta. Niissä oli sekä koruommel- että ristipistomalleja. Suomalaiset muunsivat ne ryijymalleiksi, kertoo Tuomas Sopanen.

Kun tutkimme ryijyä tarkemmin, selviää, että sitä on korjailtu useamman kerran.

- Alunperin ryijy on kudottu suomalaisen lammasrodun villasta kehätystä langasta. Se on kiharampaa ja kiiltävämpää kuin 1800-luvun

loppupuolella maahamme tuodun lammasrodun villa. Näyttää myös siltä, että alkuperäinen lanka on värjätty kasvisväreillä, eikä lanka ole edes haalistunut. Tosin se on osittain nukista kulunut niin, että vain muutama mm on nukasta jäljellä, selviää tutkijalle.

- Korjaukset on tehty toisenlaisella, suuremmalla langalla. Värjäyksessä on todennäköisesti käytetty jo synteesisiä värejä. Ne ovat haalistuneet ajan saatossa huomattavasti. Korjausta lienee ryijyssä n. 1/3, jatkaa Tuomas Sopanen.

- Ryijyn ripustustapa seinälle on poikkeuksellinen. Tavallisesti kudotun ryijyn loimet ovat pystysuorassa, jolloin nukka laskeutuu ylhäältä alas. Ryijyhän solmitaan alhaalta ylös päin.

Kotiseutukeskuksen ryijyssä nukka on vaakatasossa oikealta va-

semmalle. Onkohan ryijy joskus esim. seinätilan vuoksi ripustettu poikittain? Se saattaisi selittää nykyisen ylä- ja alareunan aaltoilevan 'venymisen'. Reunoihin on joskus takapuolelle ommeltu villakankaiset tukikankaat, mutta silloin venymisen oli jo tapahtunut. Mikäli ryijy olisi tarkoitettu poikittain olevaksi, niin luonnollisempaa olisi, että ruusut nousisivat simpukankuoresta ylöspäin. Nyt ne jäävät simpukan-kuoren alle.

Tuomas Sopasen mielestä ryijy tuskin kaipaa pesua, sillä ainoastaan keltaisten lankojen päät ovat tummuneet.

- Imurointi kirkastaa yllättävän paljon ryijyn värejä! hän toteaa, ja jatkaa. Lumihangessa puhdistamista ei nykyisin suositella hangen pinnalla olevan lian vuoksi.

Ryijy on nyt naulattu tukevaan

lautarimaan, ja se on naulattu seinään. Jotta ryijyn kuntoa voisi tarkastella toiseltakin puolelta, se olisi irroitettava ensin seinästä ja sitten rimasta. Mikäli loimilankoja on katkennut, niin ne olisi korjattava, samoin ryppyyn vetäytyneet reunojen tukikankaat.

Miten kunnostaisimme vanhan perintöryijyn?

Professori Tuomas Sopanen toistaa useaan kertaan, että hän ei ole asiantuntija, mutta paljon nähnyt, kokenut ja tehnyt amatööri. Hän korostaa, että konservattori pystyy asiantuntijana arvioimaan sekä kunnostustarpeen että sen hinnan.

- Ensiapuna ryijylle olisi sen irrottaminen seinästä ja rimasta. Sen jälkeen imurointi. Yläosaan takapuolelle olisi syytä laittaa asiallinen

tukikangas. Siihen ohjeistusta löytyy esim. Suomen Käsityönystävien netti-sivuilta. Samoin ripustusohjeita löytyy sieltä. Ei rimaa ja nauvoja vaan riittävän tukeva metalliputki kangaskujaan! neuvoo keräilijä, joka on useita ryijyjä kunnostuttanut ja ripustanut niitä seinille.

Lopputoteamuksena on, että Kotiseutukeskuksen ryijy kannattaa kunnostaa silmien iloksi. Ensin tuo ensiapu, ellei rahaa ole konservattorin palveluksiin. Ensiapu vaatii tekijöiltään vain työkaluja, paljon innostusta, paljon huolellisuutta ja roppakaupalla omaa ja kirjoista etsittyä tieto-taitoa. Tulos on sitten ainakin tekijöilleen mahtava palkinto!

Sirpa Ollikainen

Kuva: Sirpa Ollikainen

Runoilija Sinikka Tirkkonen ja uusin runokirja Unohdus.

Elämän tarkoitus on onnellisuuden lisääntyminen

Näin toteaa kirjailija ja runoilija **Sinikka Tirkkonen**. Edellisessä mietelmässä on tehtävää jokaiselle ihmiselle ja koko luomakunnalle!

Sinikka Tirkkoson neljäs kirja, toinen runoteos, Unohdus, ilmestyi syksyllä 2008. Kaksi ensimmäistä kirjaa olivat novellikokoelmat Halla (1985) ja Luvaton elämä (1987). Pitkän tauon jälkeen v.2003 ilmestyi runoteos Miten peiliin kirjoitetaan ja nyt, v. 2008 jo mainittu Unohdus.

Sinikka Tirkkonen syntyi Leppävirralla v. 1954. Hän on opiskellut pääaineinaan suomen kieltä ja kirjallisuutta, sekä toiminut opettajana pääasiassa aikuisopetuksessa. Varkauteen hän muutti yhdeksän vuotta sitten, Niittylään. Nykyisestä kotikaupungistaan, Varkaudesta, hän pitää paljon.

- Asuinympäristöni rakennuksineen, puineen ja pensaineen on upea! toteaa Sinikka Tirkkonen.

- Parasta Varkauudessa on vapaus, henkinen vapaus. Jokainen voi olla rehellisesti oma itsensä. Menneisyys täällä on raskas, etenkin vanhemmille varkauteilaisille. Nuoret ovat globalisoituneita, ja suhtautuvat menneisiin tapahtumiin historiallisina tosiasioina. Varkaus on värikäs kaupunki, ja täällä on mielenkiintoinen ilmapiiri. Ympäriällä on kaunis ja monipuolinen luonto!

Runoilijalta on tulossa runokokoelma, joka on Varkauden inspiroima. Sinikka Tirkkoson kertoman mukaan voisi sanoa, että se on runoja Varkaudesta. Tässä lehdessäkin julkaistu runo on kaupunkimme tunnoista syntynyt ja sijoittuu Varkauteen.

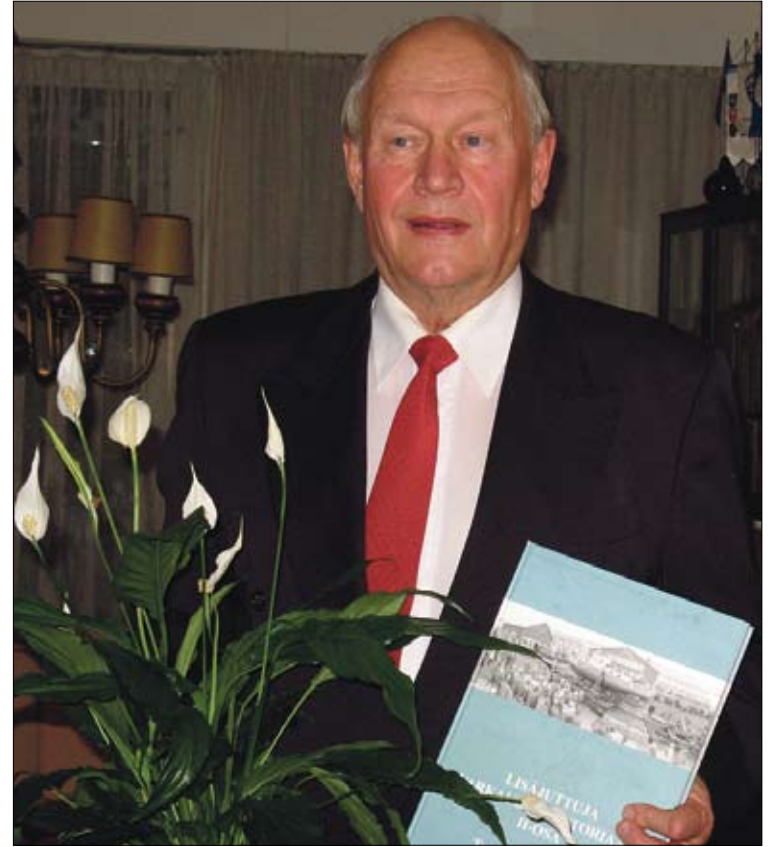
Runoissaan Sinikka Tirkkonen pyrkii tavoittamaan kokonaisvaltaisuuden. Sille hän rakentaa maailmankuvansa. Hänen runonsa ovat hänen omasta mielestään kuvia

hetkistä. Tosin joku arvostelija oli löytänyt niistä myös juonellisuutta, toteaa Sinikka Tirkkonen. Kosketus todellisuuteen on tärkeää. Hän toteaa, että hän ei ole runoilijana tosikko, mutta totuudellinen. Lyyrinen ilmaisu kiinnostaa häntä. Nyt kuitenkin hän haluaa kokeilla haikuja ja tankoja, siis tiivistä japanilaista runomuotoa. Omasta mielestään Sinikka Tirkkonen on visualisti, joka näkee ympärillään kaiken ja tallentaa sen muistiinsa. Sieltä hän ammentaa materiaalia kirjoituksiinsa. Häntä kiinnostaa nykyihmisen vieraantuneisuus, ja sitä teemaa hän pohtii tulevissa runoissaan.

Odotamme Sinikka Tirkkoson tulevaa runoteosta, joka on varkauteilaisvaikutteinen!

Sirpa Ollikainen

Kuva: Toini Ikonen

Jarmo Ikonen 70-vuotisjuhlapäivänään 16.11.2008 käsissään lahjaksi saamansa Lisäjuttuja Varkauden historiaan ja viirivehka, miehelle jolla on jo paljon muita viirejä!

Jarmo Ikoselle pyöreitä vuosia

Varkaus-seura ry:n jäsen, eläkkeellä oleva pankinjohtaja **Jarmo Ikonen** täytti 70 vuotta marraskuun 16. päivänä.

Hän toimi yhdistyksen johtokunnassa 38 vuotta ja siitä ajasta 33 vuotta seuran rahastonhoitajana.

Yhdistyksen kunniajäseneksi hänet kutsuttiin seuran 50-vuotisjuhlassa 10.5.2006. Varkauden kaupungin Itsenäisyyspäivän juhlassa viime vuonna Jarmo Ikonen palkittiin ansiokkaasta toiminnastaan kotiseututyön hyväksi Suomen Kotiseutuliiton myöntämällä mitalilla.

Varkaus-seuran puolesta **Sirpa ja Juhani Ollikainen** onnittelivat päiväsankaria hänen juhlapäivänään.

